

HAMBURG MARATON 2017

Forestil dig et par sportstrænede kvinder i deres bedste alder på vej ned ad en tæppebeklædt trappe fra deres hotelværelse i et lidt snusket hotel i Hamburg.

– Sidelæns! Et halvt skridt ad gangen og med et krampagtigt tag i gelænderet. Stønnende noget i stil med: ååhh, aaav, eeejj ...

Men med det dér selvtilfredse næsten zen-agtige udtryk, som er meget karakteristiske for sådan nogen, der få timer forinden har kæmpet sig gennem 42,2 km. i imponerende tid, sammen med ca. 30.000 andre i kulde, regn, hagl, sol og fin stil. Og overlevet.

Vi var på vej ud at spise søndag aften efter strabadserne i Hamburg Citys gader. Nogen efter deres internationale maraton nr. jeg-ved-ikke-hvad - på et par timer eller tre selvfølgelig. Nogen efter deres livs første – eller andet. Andre efter en halv eller forskellige distancer på stafetten. Med PRér på stribe. Med dumme krampe-ben, der ikke liige ville dén dag. Med historier om spøjse tilskuere med high-five'ere på sidelinjen og tyske løbere, der havde gjort indtryk på flere planer. ...

Men alle med en fin oplevelse på asfalten bag os og et kammeratskab, der var med til at gøre ikke bare løbeturen men alle de timer, vi var sammen - fra vi stod på bussen på Hillerød station og til vi var tilbage igen - til en hyggelig og minderig oplevelse.

At den deutsche schnitzel på 40 cm. i diameter, weiss bieren og kaffen på Bierstuben søndag aften smagte meget bedre, end sådan noget plejer, havde måske noget med alle de detaljer, vi skulle dele, at gøre.

Hvordan det var, da haglbygen var på sit højeste, eller der blev råbt lå-lå-lå-lå-lå, når man løb gennem tunnelen nede ved havnen. Eller hvordan benene næsten gik død, og det var makkeren, der gav det sidste skub. Følelsen af at trille over målstregen. De der satans ben, der ikke havde deres livs bedste dag, kaos da stafetterne skulle finde hinanden før målet osv. osv. Jo, der var nok at snakke om – og det vil der nok også være på skovvejene i St. Dyrehave i mange måneder endnu.

Et maraton, halvmaraton eller stafetløb i Hamburg er nemlig meget mere end et løb, når Langgarverne er på tour. Det er nogle dage med gode snakke, masser af grin og et fedt kammeratskab, uanset om man er til en lyn-tur på 42,2 eller en 5'er i mere humant tempo.